

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o gospodarskih javnih službah obsega:

- Zakon o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 z dne 17. 6. 1993),
- Zakon o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe – ZZLPPO (Uradni list RS, št. 30/98 z dne 16. 4. 1998),
- Zakon o javno-zasebnem partnerstvu – ZJZP (Uradni list RS, št. 127/06 z dne 7. 12. 2006),
- Zakon o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije – ZUKN (Uradni list RS, št. 38/10 z dne 14. 5. 2010).

ZAKON **o gospodarskih javnih službah (ZGJS)**

(neuradno prečiščeno besedilo št. 3)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen **(gospodarske javne službe)**

Ta zakon določa način in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb.

Z gospodarskimi javnimi službami se zagotavljajo materialne javne dobrine (v nadaljnjem besedilu: javne dobrine) kot proizvodi in storitve, katerih trajno in nemoteno proizvodnjo v javnem interesu zagotavlja Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: republika) oziroma občina ali druga lokalna skupnost (v nadaljnjem besedilu: lokalna skupnost) zaradi zadovoljevanja javnih potreb, kadar in kolikor jih ni mogoče zagotavljati na trgu.

2. člen **(zagotavljanje javnih dobrin)**

Gospodarske javne službe se določijo z zakoni s področja energetike, prometa in zvez, komunalnega in vodnega gospodarstva in gospodarjenja z drugimi vrstami naravnega bogastva, varstva okolja ter z zakoni, ki urejajo druga področja gospodarske infrastrukture.

Pri zagotavljanju javnih dobrin je pridobivanje dobička podrejeno zadovoljevanju javnih potreb.

3. člen **(vrste gospodarskih javnih služb)**

Gospodarske javne službe so republiške ali lokalne in so lahko obvezne ali izbirne. Obvezna gospodarska javna služba se določi z zakonom.

Način opravljanja republiške gospodarske javne službe predpiše Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) z uredbo, lokalna skupnost pa z odlokom tako, da je zagotovljeno njihovo izvajanje v okviru funkcionalno in prostorsko zaokroženih oskrbovalnih sistemov.

Tehnični, oskrbovalni, stroškovni, organizacijski in drugi standardi ter normativi za opravljanje gospodarskih javnih služb se urejajo s predpisi pristojnih ministrov

4. člen (uporaba zakona v drugih primerih)

Na podlagi pooblastila iz zakona lahko Vlada z uredbo, lokalna skupnost pa z odlokom predpiše, da se poleg proizvodov in storitev iz drugega odstavka I. člena tega zakona zagotavljajo še drugi proizvodi in storitve na način in v oblikah, ki jih ta zakon določa za gospodarske javne službe, kadar:

- so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje nalog iz njene pristojnosti,
- so takšne dejavnosti pogoj za izvrševanje gospodarskih, socialnih ali ekoloških funkcij države oziroma lokalne skupnosti.
- republika ali lokalna skupnost prevzame subsidiarno sanacijsko odgovornost.

5. člen (uporaba javnih dobrin)

Javne dobrine so pod enakimi z zakonom ali odlokom lokalne skupnosti določenimi pogoji dostopne vsakomur.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z obveznimi gospodarskimi javnimi službami, je obvezna, če zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis za posamezne primere ne določa drugače.

Uporaba javnih dobrin, ki se zagotavljajo z izbirnimi gospodarskimi javnimi službami, ni obvezna, če zakon ali odlok lokalne skupnosti za posamezne primere ne določa drugače.

6. člen (oblike zagotavljanja javnih služb)

Republika oziroma lokalna skupnost zagotavlja gospodarske javne službe skladno s 7. členom tega zakona v naslednjih oblikah:

- v režijskem obratu, kadar bi bilo zaradi majhnega obsega ali značilnosti službe neekonomično ali neracionalno ustanoviti javno podjetje ali podeliti koncesijo,
- v javnem gospodarskem zavodu, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb, ki jih zaradi njihove narave ni mogoče opravljati kot profitne oziroma če to ni njihov cilj,
- v javnem podjetju, kadar gre za opravljanje ene ali več gospodarskih javnih služb večjega obsega ali kadar to narekuje narava monopolne dejavnosti, ki je določena kot gospodarska javna služba, gre pa za dejavnost, ki jo je mogoče opravljati kot profitno,
- z dajanjem koncesij,
- ([prenehala veljati](#)).

Gospodarski javni zavodi in javna podjetja morajo izdelati program za obvladovanje kakovosti poslovanja, ki ga sprejme ustanovitelj.

Koncesionar ali oseba zasebnega prava, ki posluje z javnim kapitalnim vložkom v zadevah izvajanja gospodarske javne službe, posluje v skladu z načinom, predpisanim za opravljanje javne službe.

7. člen (način opravljanja)

S predpisom iz drugega odstavka 3. člena tega zakona se za posamezno gospodarsko javno službo določi:

- organizacijska in prostorska zasnova njihovega opravljanja po vrstah in številu izvajalcev (v režijskem obratu, javnem gospodarskem zavodu, javnem podjetju, na podlagi koncesije ali javnih kapitalnih vložkov),
- vrsta in obseg javnih dobrin ter njihova prostorska razporeditev,
- pogoji za zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- viri financiranja gospodarskih javnih služb in način njihovega oblikovanja,
- vrsta in obseg objektov in naprav, potrebnih za izvajanje gospodarske javne službe, ki so lastnina republike ali lokalne skupnosti ter del javne lastnine, ki je javno dobro in varstvo, ki ga uživa,
- drugi elementi pomembni za opravljanje in razvoj gospodarske javne službe.

8. člen (financiranje)

Gospodarske javne službe se financirajo s ceno javnih dobrin, iz proračunskih sredstev in iz drugih virov, določenih z zakonom ali odlokom lokalne skupnosti.

Republika zagotavlja sredstva iz proračuna za financiranje republiških gospodarskih javnih služb, lokalna skupnost pa za financiranje izbirnih lokalnih javnih služb. Proračunsko financiranje obveznih lokalnih gospodarskih služb se razmeji med republiko in lokalno skupnostjo na način, ki ga določa zakon.

9. člen (raba objektov in naprav)

Objekti in naprave, namenjeni za izvajanje obveznih gospodarskih javnih služb, ki so določeni kot javno dobro, se lahko uporabljajo samo na način in pod pogoji, določenimi z zakonom.

Lokalna skupnost lahko predpiše pogoje in način javne, posebne in podrejene rabe objektov in naprav, namenjenih za izvrševanje lokalnih gospodarskih javnih služb.

Z uporabo objektov in naprav, namenjenih za izvajanje gospodarskih javnih služb, ali s pogoji za njihovo rabo se ne sme omejevati osnovni namen objekta ali naprave, razen če to zahteva ohranitev njegove substance.

10. člen (subsidiarna uporaba zakona)

Določbe tega zakona se uporabljajo, če s posebnim zakonom posamezna vprašanja niso drugače urejena.

II. STROKOVNOTEHNIČNE IN RAZVOJNE NALOGE

11. člen (način izvajanja)

Strokovnotehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb opravljajo direkcije, ki se ustanovijo po zakonu, ki ureja upravo, ali neposredno ministrstva oziroma ustrezne službe ali organi lokalnih skupnosti.

12. člen (vrste nalog)

Strokovnotehnične, organizacijske in razvojne naloge na področju gospodarskih javnih služb so naloge, ki se nanašajo zlasti na:

- razvoj, načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb,
- investicijsko načrtovanje in gospodarjenje z objekti in napravami, potrebnimi za izvajanje gospodarskih javnih služb,
- postopke ustanavljanja in organiziranja javnih podjetij, javnih gospodarskih zavodov in režijskih obratov,
- postopke podeljevanja koncesij in izbire koncesionarjev,
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb,
- financiranje gospodarskih javnih služb,
- določanje pogojev in dajanje soglasij k dovoljenjem za posege v prostor in okolje, če ti zadevajo infrastrukturne objekte in naprave gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce gospodarskih javnih služb,
- dajanje predpisanih dovoljenj za priključitev na infrastrukturne objekte in naprave gospodarskih javnih služb, če ni to kot javno pooblastilo preneseno na izvajalce gospodarskih javnih služb.

Naloge iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka se lahko poveri za to usposobljeni organizaciji ali podjetju.

13. člen (prenos v izvajanje)

Kadar to narekujejo razlogi racionalnosti in ekonomičnosti, lahko Vlada ustanovi javni holding za področje posamezne ali večih gospodarskih javnih služb.

V primeru iz prejšnjega odstavka se lahko prenese v izvajanje holdingu posamezne strokovnotehnične, organizacijske in razvojne naloge, ki se nanašajo zlasti na:

- financiranje in investiranje na področju gospodarskih javnih služb,
- ustanoviteljstvo javnih podjetij in javnih gospodarskih zavodov, izjemoma pa tudi drugih državnih podjetij,
- upravljanje podjetij in zavodov, povezanih v holding ter usklajevanje njihovih razvojnih programov,
- razvojne projekte ter strokovno in poslovno povezovanje izvajalcev gospodarskih javnih služb.

Holding pridobiva sredstva iz:

- sredstev, ki se prenesejo nanj na podlagi lastninskega preoblikovanja in privatizacije,
- sredstev, ki jih ustvari s prodajo vrednostnih papirjev,

- sredstev, ki se ustvarijo z dobičkom javnih gospodarskih zavodov, z udeležbo v dobičku javnih podjetij, z drugimi sredstvi vlaganja kapitala in s plačili za koncesije za gospodarske javne službe,
- sredstev dotacij, donacij in posojil domačih in tujih oseb, tujih držav in mednarodnih finančnih ustanov,
- sredstev, ustvarjenih z lastnim poslovanjem,
- sredstev proračuna in drugih sredstev za financiranje gospodarskih javnih služb.

Holding lahko ustanovi tudi lokalna skupnost, kadar gre za lokalne gospodarske javne službe.

III. VARSTVO UPORABNIKOV JAVNIH DOBRIN

14. člen (ustanovitev teles)

Republika in lokalne skupnosti ustanovijo telesa za varstvo uporabnikov javnih dobrin, sestavljena iz njihovih predstavnikov.

Telesa iz prejšnjega odstavka se ustanovijo za posamezno ali za več gospodarskih javnih služb.

15. člen (način dela)

Telesa iz prejšnjega člena dajejo pripombe in predloge v zvezi z izvajanjem gospodarskih javnih služb pristojnim organom republike in lokalnih skupnosti, ki so jih dolžni o svojih stališčih in ukrepih obvestiti.

Sestavo, delovno področje ter podrobnejše pristojnosti in pravice telesa iz prejšnjega odstavka določi akt o njegovi ustanovitvi, s katerim se določi tudi organ, ki opravlja zanj administrativno strokovna opravila.

16. člen (dolžnost sklenitve pogodbe)

V primeru kršitve dolžnosti sklenitve pogodbe s strani izvajalca gospodarske javne službe, lahko uporabnik od pristojnega organa republike ali lokalne skupnosti zahteva izdajo odločbe, s katero naj ta odloči o njegovi pravici, za katero meni, da je kršena, in naloži izvajalcu ustrezno ravnanje.

IV. IZVAJANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

1. Režijski obrat

17. člen (status)

Režijski obrat se organizira kot nesamostojen ali kot samostojen režijski obrat po predpisih, ki urejajo upravo oziroma službe lokalnih skupnosti.

Režijski obrat ni pravna oseba.

2. Javni gospodarski zavod

18. člen (ustanovitev)

Vlada ali lokalna skupnost ustanovi javni gospodarski zavod za opravljanje ene ali večih gospodarskih dejavnosti, kadar se v celoti izvajajo kot neprofitne, njihovo izvajanje pa zahteva samostojno organizacijo izven uprave ali lokalnih služb.

Soustanovitelji javnega gospodarskega zavoda so lahko tudi druge pravne in fizične osebe, vendar njihovi ustanoviteljski deleži skupaj ne smejo presegati 49%.

19. člen (status)

Javni gospodarski zavod je pravna oseba, če ni z aktom o ustanovitvi določeno drugače.

Če javni gospodarski zavod ni pravna oseba, izvršuje pooblastila v pravnem prometu, ki jih ima na podlagi akta o ustanovitvi, v imenu in za račun ustanovitelja.

20. člen (akt o ustanovitvi)

Javni gospodarski zavod se ustanovi z aktom o ustanovitvi, s katerim se določijo zlasti:

- ime in sedež ustanovitelja,
- firma in sedež zavoda,
- pravice, obveznosti in odgovornosti zavoda v pravnem prometu,
- dejavnost zavoda,
- sredstva za ustanovitev in začetek dela zavoda in način njihove zagotovitve,
- viri, način in pogoji financiranja dela zavoda,
- pravice in obveznosti ustanovitelja do opravljanja dejavnosti in upravljanja zavoda ter odgovornosti za njegove obveznosti,
- organ, ki zastopa ustanovitelja v razmerju do zavoda,
- rok za sprejetje statuta in imenovanje upravnega odbora ter oseba, ki bo opravljala zadeve začasnega poslovanja ter njena pooblastila,
- organizacijske enote zavoda in njihova pooblastila v pravnem prometu,
- razmerja zavoda oziroma njegovih delov do uporabnikov,
- druge medsebojne pravice in obveznosti ustanovitelja in zavoda.

Akt o ustanovitvi vsebuje tudi naloge, ki jih skladno s sedmo in osmo alineo prvega odstavka 12. člena tega zakona izvaja javni gospodarski zavod kot javno pooblastilo.

Če ustanovi javni gospodarski zavod več lokalnih skupnosti, se z aktom o ustanovitvi uredijo tudi njihove medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti.

Če so soustanovitelji javnega gospodarskega zavoda tudi osebe zasebnega prava, se medsebojne pravice, obveznosti in odgovornosti vseh ustanoviteljev uredijo s pogodbo.

21. člen (pravice ustanovitelja)

Ustanovitelj javnega gospodarskega zavoda:

- določi posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- daje soglasje k statutu zavoda in njegovim statusnim spremembam,
- daje soglasje k notranji organizaciji zavoda ter številu in vrsti delovnih mest,
- daje soglasje k programom dela zavoda,
- daje soglasje k najemanju posojil, ki niso predvidena ali presegajo določen znesek,
- odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin,
- daje soglasje k izbiri podizvajalcev in pogodbam z njimi,
- sprejme poslovno poročilo, obračune in zaključni račun zavoda.

22. člen (direktor)

Poslovanje in delo javnega gospodarskega zavoda vodi direktor.

Direktorja imenuje in razrešuje ustanovitelj zavoda, če ni z aktom o ustanovitvi za to pooblaščen upravni odbor, in sicer na podlagi javnega razpisa ter pod pogoji, na način in po postopku, določenim s statutom. S statutom se določijo tudi pravice, obveznosti in odgovornost direktorja. Direktor se imenuje za štiri leta, ista oseba pa je lahko po preteku mandata ponovno imenovana.

Spore v zvezi z imenovanjem in razrešitvijo direktorja rešuje sodišče, pristojno za upravne spore.

23. člen (upravni odbor)

Javni gospodarski zavod upravlja upravni odbor.

Sestava, način imenovanja oziroma izvolitve članov, trajanje mandata in pristojnosti organa upravljanja se določijo s statutom zavoda, pri čemer ustanovitelj imenuje v upravni odbor najmanj polovico članov.

24. člen (uporaba predpisov o zavodih)

Za vprašanja, ki se nanašajo na ustanovitev javnega gospodarskega zavoda, na njegovo ime in sedež, dejavnost, splošne akte, organizacijo, sredstva za delo in odgovornost za obveznosti, nadzor, statusne spremembe, povezovanje ter na prenehanje zavoda in na njegov vpis v sodni register se uporabljajo določbe zakona, ki ureja statusna vprašanja zavodov.

3. Javno podjetje

25. člen (ustanovitev)

Javno podjetje ustanovi Vlada oziroma lokalna skupnost kot podjetje v lasti republike ali lokalne skupnosti.

26. člen (pravice ustanovitelja)

Ustanovitelj javnega podjetja:

- določi posebne pogoje za izvajanje dejavnosti ter zagotavljanje in uporabo javnih dobrin,
- odloča o cenah oziroma tarifah za uporabo javnih dobrin,
- ([prenehala veljati](#)).

27. člen ([prenehal veljati](#))

28. člen (uporaba predpisov o družbah)

Za vsa vprašanja, ki se nanašajo na položaj javnega podjetja, se uporabljajo predpisi, ki urejajo položaj podjetij oziroma gospodarskih družb, če s tem ali drugim zakonom niso urejena drugače.

4. Koncesionirana gospodarska javna služba

a) Nosilci

29. člen (način opravljanja)

Koncesionirano gospodarsko javno službo opravlja koncesionar v svojem imenu in za svoj račun na podlagi pooblastila koncedenta.

Opravljanje gospodarske javne službe kot javne službe v režiji ne izključuje dajanja koncesij.

Zakon ali odlok lokalne skupnosti lahko določi primere, ko opravljanje določene dejavnosti kot koncesionirane gospodarske javne službe ni mogoče.

30. člen (koncesionar)

Koncesionar je lahko fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesionirane gospodarske javne službe.

Koncesionar je lahko tudi tuja oseba, če zakon ne določa drugače.

31. člen (koncedent)

Koncedent je republika ali lokalna skupnost, odvisno od vrste gospodarske javne službe.

Po pooblastilu republike ali lokalne skupnosti so lahko koncedenti tudi njihovi organi in organizacije.

b) Koncesijski akt

32. člen (namen in vrste)

S koncesijskim aktom se določi predmet in pogoje opravljanja gospodarske javne službe za posamezno koncesijo.

Koncesijski akt je predpis Vlade ali odlok lokalne skupnosti.

S koncesijskim aktom se lahko da koncesionarju javno pooblastilo, če tako določa zakon.

33. člen (vsebina)

Koncesijski akt vsebuje:

- dejavnosti ali zadeve, ki so predmet gospodarske javne službe,
- območje izvajanja gospodarske javne službe, uporabnike ter razmerja do uporabnikov,
- pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar,
- morebitna javna pooblastila koncesionarju,
- splošne pogoje za izvajanje gospodarske javne službe in za uporabo javnih dobrin, ki se z njo zagotavljajo,
- vrsto in obseg monopola ali način njegovega preprečevanja,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- vire financiranja gospodarske javne službe,
- način plačila koncesionarja ali način plačila odškodnine za izvrševanje gospodarske javne službe oziroma varščine,
- nadzor nad izvajanjem gospodarske javne službe,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- organ, ki opravi izbor koncesionarja,
- organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe,
- druge sestavine, potrebne za določitev in izvajanje gospodarske javne službe.

34. člen (vloga o zainteresiranosti)

Če oseba zasebnega prava z vlogo, naslovljeno na koncedenta, izrazi zainteresiranost za opravljanje določene dejavnosti kot koncesionirane gospodarske javne službe, mora koncedent v roku 60 dni od dneva, ko je vlogo prejel, pričeti postopek za izdajo koncesijskega akta, razen v primerih:

- če je koncedent koncesijo že podelil v skladu z zakonom,

- če zakon ali odlok lokalne skupnosti določa drug način izvajanja gospodarske javne službe.

Vloga o zainteresiranosti mora vsebovati vse elemente, potrebne za določitev vsebine koncesijskega akta.

35. člen (neposredni prenos)

Posamezno lokalno gospodarsko javno službo lahko lokalna skupnost z odlokom neposredno prenese v opravljanje zasebnim, združenim ali drugim organizacijskim oblikam uporabnikov javnih dobrin, kadar to narekuje lokacijska pogojenost ali če to narekujejo potrebe lokalnega prebivalstva. ([delno prenehal veljati](#))

Gospodarsko javno službo iz prejšnjega odstavka lahko opravlja organizacijska oblika iz prejšnjega odstavka sama ali druga pravna ali fizična oseba, če so izpolnjeni vsi predpisani tehnični, sanitarni in drugi standardi in normativi. ([delno prenehal veljati](#))

c) Pridobivanje koncesionarjev

36. člen (javni razpis)

Koncesionarje pridobiva koncedent na podlagi javnega razpisa,

Podlaga za javni razpis je koncesijski akt, s katerim se določita tudi oblika in postopek javnega razpisa.

S predpisom iz drugega odstavka 3. člena tega zakona se lahko določi primere, ko se izbira opravi brez javnega razpisa. ([delno prenehal veljati](#))

Javni razpis se objavi v uradnem glasilu Republike Slovenije.

37. člen (izbira)

O izbiri koncesionarja odloči koncedent z upravno odločbo.

V postopku iz prejšnjega odstavka imajo vsi kandidati, ki so sodelovali v postopku javnega razpisa, položaj stranke.

38. člen (obveznost postopka)

Če se na podlagi vloge o zainteresiranosti izda koncesijski akt, je koncedent dolžan v roku 60 dni od dneva izdaje akta začeti s postopkom javnega razpisa.

č) Koncesijska pogodba

39. člen (namen, vsebina in oblika)

S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem koncesionirane gospodarske javne službe, zlasti pa:

- način in roke plačil in morebitne varščine,
- razmerja v zvezi s sredstvi, ki jih vloži koncedent,
- dolžnost koncesionarja poročati koncedentu o vseh dejstvih in pojavih, ki utegnejo vplivati na izvajanje javne službe na način in pod pogoji, določenimi v koncesijskem aktu,
- način finančnega in strokovnega nadzora s strani koncedenta,
- pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja javne službe,
- medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z izvajanjem ali neizvajanjem javne službe,
- razmerja ob spremenjenih in nepredvidljivih okoliščinah.
- način spreminjanja koncesijske pogodbe,
- prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje,
- prenos objektov in naprav (odkup koncesije) in morebitno restitucijo po prenehanju koncesije.

V primeru neskladja med določbami koncesijskega akta in določbami koncesijske pogodbe veljajo določbe koncesijskega akta.

Koncesijska pogodba mora biti sklenjena v pisni obliki, sicer nima pravnega učinka.

40. člen (reševanje sporov)

Če pride pri izvajanju koncesijske pogodbe do spora med koncedentom in koncesionarjem, odloča o sporu redno sodišče.

d) Prenehanje koncesijskega razmerja

41. člen (način prenehanja)

Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odkupom koncesije,
- z odvzemom koncesije,
- s prevzemom koncesionirane gospodarske javne službe v režijo.

42. člen (prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- po preteku časa, za katerega je bila sklenjena,
- z odpovedjo, če je sklenjena za nedoločen čas,
- z razdrtjem.

Razlogi in pogoji za razdrtje, odpovedni rok in druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi ali razdrtju pogodbe se določijo v koncesijski pogodbi.

43. člen (odkup koncesije)

Z odkupom koncesije preneha koncesijsko razmerje tako, da koncesionar preneha opravljati javno službo, ki je predmet koncesije, koncedent pa v določenem obsegu prevzame objekte in naprave, ki jih je koncesionar zgradil ali drugače pridobil za namen izvajanja koncesionirane gospodarske javne službe.

Odkup koncesije je možen samo, če je izrecno predviden v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi, s katero se določijo tudi način, obseg in pogoji odkupa.

Ne glede na prejšnji odstavek je odkup lahko tudi prisilen. Za prisilen odkup koncesije se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo razlastitev. Ob prisilnem odkupu je koncedent dolžan plačati koncesionarju odškodnino, ki se določa po predpisih o razlastitvi.

44. člen (odvzem koncesije)

Koncedent lahko odvzame koncesijo koncesionarju:

- če ne začne z opravljanjem koncesionirane gospodarske javne službe v za to določenem roku,
- če je v javnem interesu, da se dejavnost preneha izvajati kot gospodarska javna služba ali kot koncesionirana gospodarska javna služba.

Pogoji odvzema koncesije se določijo v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi.

V primeru odvzema koncesije po drugi alineji prvega odstavka tega člena se za odškodnino koncesionarju uporabljajo določbe tretjega odstavka prejšnjega člena.

45. člen (prevzem koncesije)

Koncedent lahko prevzame koncesionirano gospodarsko javno službo v režijo.

Pogoji in način prevzema se določijo v koncesijskem aktu ali v koncesijski pogodbi.

e) Prenos koncesije

46. člen (pogoji za koncesionarja)

Opravljanje koncesionirane gospodarske javne službe, lahko koncesionar prenese na drugo osebo samo, če je prenos predviden v koncesijski pogodbi in v predvidenem obsegu. V nasprotnem primeru je prenos možen samo z dovoljenjem koncedenta.

47. člen (pogoji za koncedenta)

Koncedent lahko v celoti ali delno prenese opravljanje koncesionirane gospodarske javne službe samo v primerih, določenih s tem zakonom ali zaradi razlogov, določenih v koncesijski pogodbi, drugače pa samo s soglasjem koncesionarja.

f) Obvezna koncesija

48. člen (način določitve)

Z zakonom se lahko določi, da morajo posamezno storitev, ki se opravlja kot gospodarska javna služba, opravljati določene osebe zasebnega prava kot obvezen del svoje dejavnosti (obvezna koncesija).

Z zakonom se določijo tudi način in pogoji opravljanja obvezne koncesije, ki ne smejo ovirati koncesionarjeve redne dejavnosti ali iti na njegov račun.

49. člen (naložitev)

Obvezna koncesija se naloži z upravno odločbo, za njeno opravljanje pa koncedent in koncesionar skleneta koncesijsko pogodbo po določbah tega zakona.

g) Višja sila

50. člen (dolžnosti in pravice koncesionarja)

Koncesionar mora v okviru objektivnih možnosti opravljati koncesionirano gospodarsko javno službo tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile.

V primeru iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja koncesionirane gospodarske javne službe v nepredvidljivih okoliščinah.

h) Odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih

51. člen (odgovornost za škodo)

Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje uporabnikom ali drugim osebam.

52. člen (začasen prevzem)

Če koncesionar v primerih, ki so posledica ravnanja pri njem zaposlenih ljudi, ne zagotovi opravljanja koncesionirane gospodarske javne službe, lahko njeno opravljanje

začasno zagotovi koncedent s prevzemom javne službe v režijo ali na drug način, določen v koncesijski pogodbi.

i) Odgovornost koncedenta za ravnanje koncesionarja

53. člen
(vrsta odgovornosti)

Koncedent subsidiarno odgovarja za škodo, ki jo pri opravljanju koncesionirane gospodarske javne službe povzroči koncesionar uporabnikom ali drugim osebam, če s koncesijsko pogodbo ni dogovorjena drugačna vrsta odgovornosti.

V. ZAGOTAVLJANJE JAVNIH DOBRIN Z JAVNIM KAPITALOM

54. člen
([prenehal veljati](#))

55. člen
([prenehal veljati](#))

56. člen
([prenehal veljati](#))

57. člen
([prenehal veljati](#))

58. člen
([prenehal veljati](#))

VI. FINANCIRANJE GOSPODARSKIH JAVNIH SLUŽB

59. člen
(cena proizvoda ali storitve)

Za uporabo javnih dobrin, ki so glede na posameznega uporabnika ali glede na določljive skupine uporabnikov izmerljive, plačujejo uporabniki ceno proizvoda ali storitve, ki je lahko tudi v obliki tarife, takse, nadomestila ali povračila.

Cene se oblikujejo in določajo na način in po postopku, ki ga določa zakon ali odlok lokalne skupnosti v skladu z zakonom.

Cene se lahko določijo diferencirano po kategoriji uporabnikov in količini porabljenih ali nudenih javnih dobrin ter rednosti njihove uporabe.

Cene se lahko subvencionirajo. Z aktom, s katerim se odloči o subvencioniranju cene, se določita tudi višina in vir subvencij. Subvencije so lahko diferencirane po kategorijah uporabnikov in količini porabljenih ali nujenih javnih dobrin.

60. člen (proračunsko financiranje)

Iz sredstev proračuna se financirajo gospodarske javne službe, s katerimi se zagotavljajo javne dobrine, katerih uporabniki niso določljivi ali katerih uporaba ni izmerljiva. V proračunu se zagotavljajo tudi sredstva za subvencije iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

61. člen (lokalni davek)

Lokalna skupnost lahko za financiranje lokalnih gospodarskih javnih služb predpiše davek v skladu s predpisi, ki urejajo financiranje javne porabe in nalog lokalnih skupnosti.

62. člen (prihodek izvajalcev)

Prihodki javnega gospodarskega zavoda, javnega podjetja, koncesionarja ali osebe zasebnega prava iz 54. člena tega zakona, ki izvirajo iz opravljanja gospodarske javne službe oziroma iz zagotavljanja javnih dobrin, se določijo z aktom o ustanovitvi javnega zavoda oziroma javnega podjetja, s koncesijskim aktom ali s pogodbo o vlaganju javnega kapitala.

63. člen (posojila)

Infrastrukturni objekti gospodarskih javnih služb se lahko financirajo iz sredstev, dobljenih s kratkoročnimi ali dolgoročnimi posojili. Posojila najamejo v skladu z zakonom republika ali lokalne skupnosti glede na vrsto gospodarske javne službe.

64. člen (tuja vlaganja)

Pod pogoji, ki jih določa zakon, se lahko sredstva za investicijsko izgradnjo objektov in naprav, namenjenih za opravljanje gospodarskih javnih služb, pridobivajo tudi iz sredstev vlaganj tujih oseb in iz sredstev tujih in mednarodnih posojil.

65. člen (voucher)

Republika in lokalne skupnosti lahko dajo uporabnikom javnih dobrin bone (voucher), s katerimi na podlagi lastne izbire plačujejo javne dobrine.

66. člen (računovodstvo)

Režijski obrat ločeno vodi računovodsko evidenco, ki omogoča obračun stroškov, odhodkov in prihodkov po načelih, ki veljajo za gospodarske družbe.

Javni gospodarski zavod in javno podjetje vodita računovodstvo po določilih zakona, ki ureja gospodarske družbe.

Koncesionar in oseba zasebnega prava iz 54. člena tega zakona za dejavnost, ki je javna gospodarska služba, ločeno vodita računovodstvo po določilih zakona, ki ureja gospodarske družbe.

Dotacije in subvencije iz proračuna se štejejo za prihodek oseb iz prejšnjega odstavka.

Pri obračunu amortizacije za osnovna sredstva, za nabavo katerih so bila pridobljena sredstva iz proračuna, se njihova nabavna vrednost zmanjša za višino prejetih proračunskih sredstev.

67. člen (revidiranje)

Pravne osebe, ki opravljajo dejavnost gospodarskih javnih služb, morajo imeti revidirane letne računovodske izkaze v skladu z zakonom. Pri reviziji se ugotavlja tudi namenskost, učinkovitost in racionalnost uporabe proračunskih sredstev.

Zakon o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. [32/93](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

68. člen (določitev javnih služb)

Do določitve gospodarskih javnih služb z zakoni iz 2. člena tega zakona se za gospodarske javne službe štejejo:

- dejavnosti, ki so z zakonom ali z odlokom skupščine občine ali Mesta Ljubljane določene kot dejavnosti posebnega družbenega pomena na področjih materialne infrastrukture;
- zadeve posebnega družbenega pomena s področij materialne infrastrukture, ki se opravljajo v okviru gospodarskih dejavnosti;
- druge dejavnosti oziroma zadeve katerih financiranje in oblikovanje cen je potekalo preko sistema samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje oziroma sistema financiranja javne porabe.

69. člen (lastninjenje podjetij)

Obstoječa javna in druga podjetja ter organizacije, ki opravljajo dejavnosti oziroma zadeve iz prejšnjega člena kot pretežno dejavnost, postanejo lastnina republike, občine ali Mesta Ljubljane v obsegu, ki ustreza vrednosti deleža družbenega kapitala, ki je bil pridobljen v okviru financiranja prek sistema samoupravnih interesnih skupnosti oziroma sistema financiranja javne porabe. V ostalem delu se lastninijo po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij. Dejavnost je pretežna, če je delež družbenega kapitala iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona večji od 50%.

Podjetja ali organizacije, ki opravljajo dejavnosti oziroma zadeve iz prejšnjega člena kot eno od svojih dejavnosti ali kot del svoje dejavnosti z nepretežnim deležem družbenega kapitala, ki je bil pridobljen v okviru financiranja prek sistema samoupravnih interesnih skupnosti oziroma sistema financiranja javne porabe, se lastninijo po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij. Pred pričetkom lastninjenja mora biti ugotovljen delež družbenega kapitala, ki postane lastnina republike, občine ali Mesta Ljubljane.

Če so bila v podjetja ali organizacije iz prejšnjih odstavkov za namen opravljanja dejavnosti oziroma zadev iz prejšnjega člena vložena sredstva drugih pravnih ali fizičnih oseb izven sistema financiranja dejavnosti posebnega družbenega pomena, se medsebojne pravice in obveznosti glede teh sredstev uredijo s pogodbo med republiko, občino ali Mestom Ljubljano in vlagateljem.

70. člen (izločitev)

Obstoječa javna in druga podjetja ter organizacije iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko s soglasjem Vlade oziroma izvršnega sveta skupščine občine oziroma skupščine Mesta Ljubljane izločijo tisti del svojega premoženja, ki ne predstavlja družbenega kapitala, katerega lastnik postane republika, občina oziroma Mesto Ljubljana, in na njegovi podlagi organizirajo eno ali več podjetij v družbeni lastnini.

Ob izločitvi premoženja po prejšnjem odstavku se izločijo in prenesejo na novo organizirana podjetja tudi dejavnosti, ki niso dejavnosti oziroma zadeve iz prve in druge alineje 68. člena tega zakona.

Novo organizirana podjetja se lastninijo po zakonu, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij.

71. člen (roki za uvedbo lastninskega preoblikovanja)

Roki za uvedbo lastninskega preoblikovanja podjetij po 69., 70. in 72. členu tega zakona pričnejo teči z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za lastninsko preoblikovanje po zakonu o gospodarskih javnih službah.

72. člen (lastninjenje v drugih primerih)

Določbe tega poglavja se uporabljajo tudi za podjetja, ki so bila organizirana na podlagi 13. člena ustavnega zakona za izvedbo ustavnih amandmajev IX do LXXXIX k Ustavi Socialistične Republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 32/89), če je njihova dejavnost nujen pogoj za nemoteno in racionalno opravljanje dejavnosti podjetij ali organizacij iz prvega odstavka 69. člena tega zakona ali če je nanje tehnološko vezana oziroma skupaj predstavljajo enoten tehnološki sistem.

Če za podjetja iz prejšnjega odstavka na osnovi dokumentacije ni mogoče ugotoviti deležev upravičencev do družbenega kapitala, potem je ustanovitelj upravičen do 60% deleža tega kapitala.

Podjetja iz prvega odstavka tega člena določi Vlada oziroma izvršni svet skupščine občine ali Mesta Ljubljane v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

73. člen (ugotavljanje in vrednost deležev)

Družbeni kapital je po tem zakonu razlika med vrednostjo sredstev podjetja oziroma organizacije (celotne aktive) ter vrednostjo obveznosti podjetja, vključno z obveznostmi do pravnih in fizičnih oseb na podlagi trajnih vlog teh oseb v podjetje.

Družbeni kapital so tudi trajne vloge, navadne in prednostne delnice ali deleži, ki ne pripadajo nobeni pravni ali fizični osebi. V celotno aktivo se ne všttevajo objekti in naprave oziroma omrežja iz 76. člena tega zakona ter kmetijska zemljišča in gozdovi.

Deleži družbenega kapitala, ki po določbah tega zakona postanejo lastnina republike, občine ali mesta, se ugotavljajo glede na povprečni odstotek sredstev, pridobljenih v okviru financiranja preko sistema samoupravnih interesnih skupnosti oziroma sistema financiranja javne porabe, v prihodku podjetja ali organizacije v zadnjih desetih letih oziroma od leta pričetka izvajanja dejavnosti oziroma zadev iz 68. člena tega zakona, če je ta doba krajša od desetih let.

Deleži družbenega kapitala v podjetjih iz prejšnjega člena se ugotavljajo glede na povprečni delež prihodka, ki so ga ustvarila v obdobju iz prejšnjega odstavka z opravljanjem storitev za podjetja oziroma organizacije iz 68. člena tega zakona.

Javna in druga podjetja oziroma organizacije iz 69. in 72. člena tega zakona ugotovijo vrednost deležev družbenega kapitala po tem členu v 4 mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

Podjetja in organizacije iz prejšnjega odstavka morajo ocenitev vrednosti deležev predložiti v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma izvršnemu svetu občine ali Mesta Ljubljane v roku iz prejšnjega odstavka, sicer preide celotno premoženje v lastnino republike, občine ali Mesta Ljubljane.

Ministrstvo oziroma izvršni svet morata v dveh mesecih od dneva prejema dati soglasje k ocenitvi vrednosti deležev ali imenovati komisijo, ki bo opravila novo ocenitev in to sporočiti podjetju oziroma organizaciji, na katero se ocenitev nanaša, sicer se šteje, da je soglasje dano.

74. člen (tožba)

Zoper odločbo o soglasju iz sedmega odstavka prejšnjega člena ni mogoč upravni spor.

Zoper to odločbo lahko podjetje, sindikat in družbeni pravobranilec samoupravljanja v 30 dneh od njenega prejema vložijo tožbo v pravnem postopku pred sodiščem.

75. člen
(reorganizacija)

Podjetja in organizacije iz prvega odstavka 69. člena tega zakona po ugotovitvi deleža družbenega kapitala nadaljujejo z delom kot javna podjetja v lastnini republike oziroma občine ali Mesta Ljubljane. Njihova organizacija in upravljanje se uskladi z določbami tega zakona najkasneje v 9 mesecih od dneva njegove veljavnosti.

Pred ugotovitvijo deleža družbenega kapitala se lahko opravi reorganizacija podjetij oziroma organizacij, ki opravljajo dejavnost iz 68. člena in podjetij iz 72. člena tega zakona samo z uredbo ali s soglasjem Vlade oziroma z aktom ali s soglasjem izvršnega sveta občine ali Mesta Ljubljane.

Do uskladitve po prvem oziroma do reorganizacije po drugem odstavku tega člena podjetja oziroma organizacije ne smejo razpolagati z objekti, napravami oziroma omrežji in drugimi sredstvi iz 76. člena tega zakona. Akti in dejanja, ki so v nasprotju s to prepovedjo, nimajo pravne veljave.

76. člen
(lastninjenje objektov in naprav)

Z dnem uveljavitve tega zakona postanejo lastnina republike, občine oziroma Mesta Ljubljana infrastrukturni objekti, naprave oziroma omrežja ter mobilna in druga sredstva, ki so v skladu s predpisi namenjena izvajanju dejavnosti oziroma zadev iz 68. člena in prvega odstavka 72. člena tega zakona, vključno s sredstvi, ki so:

- bila financirana iz sredstev prispevkov ali povračil, iz sredstev samoprispevka ali iz sredstev, ki so se obvezno združevala na podlagi zakona, samoupravnega sporazuma ali drugega samoupravnega splošnega akta (sredstva solidarnosti in vzajemnosti), ali
- bila neodplačno prenesena v podjetja oziroma organizacije za izvajanje dejavnosti iz 68. člena in prvega odstavka 72. člena tega zakona.

Na objektih in napravah oziroma omrežjih in drugih sredstvih iz prejšnjega odstavka z dnem prenosa v javno lastnino, ugasnejo vse terjatve do republike, občine, skupnosti občin ali Mesta Ljubljane.

Predlogu za zemljiškoknjižni vpis lastništva infrastrukturnih objektov in naprav oziroma omrežij iz prvega odstavka tega člena novi lastnik priloži pisno izjavo o pridobitvi lastninske pravice po tem zakonu.

Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za objekte in naprave oziroma omrežja in druga sredstva, ki so bila zgrajena ali pridobljena s sredstvi pravnih ali fizičnih oseb na način, ki ni vsebovan v prvem odstavku tega člena.

Če so bila v objekte in naprave oziroma omrežja in druga sredstva iz prejšnjega odstavka vložena tudi sredstva solidarnosti ali vzajemnosti oziroma sredstva iz sistema financiranja dejavnosti posebnega družbenega pomena, se razmerja glede teh sredstev uredijo s pogodbo med osebami iz prejšnjega odstavka in republiko, občino, skupnostjo občin ali Mestom Ljubljana.

77. člen
(prenos informacijske baze)

Celotna informacijska baza obstoječih javnih in drugih podjetij ter organizacij, nastala v zvezi z opravljanjem dejavnosti oziroma zadev iz 68. člena tega zakona, postane last republike, občine ali Mesta Ljubljane.

78. člen (prenos premoženja)

V premoženje republike se za namen opravljanja dejavnosti in zadev iz 68. člena tega zakona, ki so v pristojnosti republike, prenesejo:

- deleži družbenega kapitala, ki po določbah tega zakona postanejo lastnina republike,
- objekti in naprave oziroma omrežja iz 76. člena tega zakona, ki postanejo lastnina republike,
- delež družbenega kapitala, ki se v podjetjih oziroma organizacijah iz 69. člena tega zakona ne olastni v roku, določenem z zakonom, ki ureja lastninsko preoblikovanje podjetij.

V primeru, ko gre za podjetja oziroma organizacije in objekte in naprave oziroma omrežja lokalne narave, se sredstva iz prejšnjega odstavka prenesejo v premoženje občine ali Mesta Ljubljane.

Upravljanje in gospodarjenje s premoženjem iz tega člena zagotavlja Vlada oziroma izvršni svet občine ali Mesta Ljubljane.

79. člen (uskladitev)

Ureditev gospodarskih javnih služb se uskladi z določbami tega zakona najkasneje v enem letu od dneva njegove uveljavitve, če poseben zakon ne določa drugače.

80. člen (delovna razmerja)

Do ureditve vprašanj, ki se nanašajo na delovna razmerja, udeležbo pri upravljanju in uresničevanje sindikalnih pravic zaposlenih v javnih gospodarskih zavodih in javnih podjetjih, se ta vprašanja urejajo v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo.

81. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati:

1. določbe Zakona o energetske gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 33/81 in 29/86), razen določb 2. do 10., 12., 13., 19., 21., 63. in 65. do 88. člena;
2. določba prvega odstavka 3. člena ter določbe 54., 55. in 56. člena Zakona o cestah (Uradni list SRS, št. 38/81, 7/86 in 37/87);
3. Zakon o komunalnih dejavnostih (Uradni list SRS, št. 8/82), razen določb 3., 4., 5., 6., prvega odstavka 7., 11. in 14. člena;
4. določbe Zakona o vodah (Uradni list SRS, 38/81 in 29/86 ter Uradni list RS, št. 15/91), razen določb 2., 3., 4., 7., 10., 29., 33., 34., 35., 45. do 80. in 86. člena.

Predpisi, izdani za izvrševanje v prejšnjem odstavku navedenih zakonov, se uporabljajo do izdaje novih.

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:

1. družbeni dogovor o natančnejših razčlenitvah meril za organiziranje komunalnih organizacij združenega dela (Uradni list SRS, št. 22/83);
2. družbeni dogovor o natančnejši razčlenitvi meril za uporabo v zakonu o združenem delu določenih pogojev za organiziranje oziroma za spremembe v organiziranju organizacij združenega dela za vzdrževanje in varstvo cest in o nalogah za organiziranje drugih organizacij združenega dela v cestnem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 31/82);
3. družbeni dogovor o natančnejši razčlenitvi meril za uporabo v zakonu o združenem delu določenih pogojev za organiziranje oziroma za spremembe v organiziranju temeljnih organizacij združenega dela energetske dejavnosti in o smernicah za organiziranje drugih organizacij združenega dela v energetske gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 30/82).

82. člen
(uporaba določil o računovodstvu)

Določila 68. in 69. člena tega zakona se začnejo uporabljati z uveljavitvijo zakona, ki bo urejal gospodarske družbe.

Do uveljavitve zakona iz prejšnjega odstavka, se za osebe iz 68. člena tega zakona uporabljajo predpisi, ki urejajo računovodstvo podjetij.

Zaključni račun oseb iz prejšnjega odstavka se za leto 1993 pripravi po predpisih, ki so veljali na dan uveljavitve tega zakona.

83. člen
(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe – ZZLPPO (Uradni list RS, št. [30/98](#)) spreminja 78. člen zakona tako, da se glasi:

»78. člen
(prenos premoženja)

V premoženje republike se za namen opravljanja dejavnosti in zadev iz 68. člena tega zakona, ki so v pristojnosti republike, prenesejo:

- deleži družbenega kapitala, ki po določbah tega zakona postanejo lastnina republike,
- objekti in naprave oziroma omrežja iz 76. člena tega zakona, ki postanejo lastnina republike,
- ([prenehala veljati](#)).

V primeru, ko gre za podjetja oziroma organizacije in objekte in naprave oziroma omrežja lokalne narave, se sredstva iz prejšnjega odstavka prenesejo v premoženje občine ali Mesta Ljubljane.

Upravljanje in gospodarjenje s premoženjem iz tega člena zagotavlja Vlada oziroma izvršni svet občine ali Mesta Ljubljane.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»74. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o javno-zasebnem partnerstvu – ZJZP (Uradni list RS, št. [127/06](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»154. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije – ZUKN (Uradni list RS, št. [38/10](#)) v zvezi s prenehanjem veljavnosti tretje alineje 26. člena in 27. člena zakona določa:

»Določbe zakonov, iz prejšnjega odstavka, se za družbe urejene v teh zakonih, uporabljajo do uskladitve aktov družb in oblikovanja organov družb v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»45. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.